

ikke undlade at tænke paa, at saa maa der være nogen Mangel ved det fra de militæres Side; thi ellers er det Tilfældet for Karlens Bedkommende, for Pigernes da ogsaa, at man nok kan komme frem ad den Vej, og at de ere meget ivrige for at deltage i de mange Ting, som bydes dem i Retning af større Udvikling, og saa er det dog besynderligt nok, at der i vort ellers ret borgerlige Land skal være en militær Mand, som her ligesom stræmmer bort. Jeg ved ikke, hvad det er, og jeg ved ikke, hvorfor det ikke kan naas ved at lede Tanken hen ad de Veje, hvor jeg tror, at noget kan naas. Jeg vil sige til Slutning, at det er den eneste Vej, som kunde føre til at saa Forholdet forandret fra, hvad det nu er, og det er meget slem, idet nemlig enhver hæderlig Familiefader, som har Søner, der skulle være Soldat, og som ellers gerne kunde ønske at se dem som Forsvarere af Fædrelandet, dog ikke uden Vængstelse lader dem gaa til den militære Uddannelse, fordi han frygter for, at de under denne Uddannelse mer eller mindre skulle tage Skade paa deres aandelige Udvikling; det er den almindelige Mening i mange hæderlige Hjem rundt om i Landet.

W. Sinesen: Det forekommer mig, at det foreliggende Forslag er et fortræffeligt Forslag. Jeg erindrer meget godt fra min militære Tid, at det var Auditorerne, som havde en overvejende Indflydelse paa Dommenes Udfald; der var Auditorer, som havde Ord for at holde med de overordnede, og der var Auditorer, som havde Ord for at holde med de underordnede. Jeg tror, at den Fejl kunde rettes ved dette Forslag.

Under denne Debat har der været talt om Ingeniørerne, og der er rettet forskellige Bebrejdelser mod forskellige Mænd; men der er ogsaa rejst Forsvar for dem. Jeg tror, der har været noget galt til Stede; men jeg tror ogsaa, at man har rettet Bebrejdelserne mod de urette; jeg tror, de burde rettes mod de Autoriteter, som have indført en Arbejdstid, som kun gjaldt den halve Dag. Meningen var ikke, at da Soldaterne havde saa strengt Arbejde i den halve Dag, vare de ikke i Stand til mere Arbejde; Meningen var, at i den Tid, da de ikke skulle arbejde i Statens Tjeneste, kunde de tjene Penge ved privat Arbejde. Naar Soldaterne saa,

at andre Folk i Statens Tjeneste paa den ene og den anden Maade kunde tjene Penge, tænkte de, det var rimeligt, at de ogsaa tjente Penge; deri ligger deres Undskyldning. De have nu faaet deres Straffe, som efter de militære Love neppe ere ualmindelig strenge; men jeg tror, der er Anledning til at se en Undskyldning for dem deri, at da de, efter en overmaade rigtig Forholdsregel, bleve forhindrede i at tjene Penge, saa de deri en vis Tilfidesættelse. Men Bebrejdelsen skalde egentlig ikke rettes mod dem, Bebrejdelsen maa rettes mod, at der overhovedet blev en saadan Tjenestegang med halv Dags Arbejde; Soldaterne maatte da nødvendigvis, som den ærede Krigsminister udtalte, tro, at naar den halve Dag var tilstrækkelig til deres Arbejde, kunde de den anden halve Dag arbejde ved privat Erhverv; men det var da rimeligere, at de kun laa den halve Tid inde. Det er dette Forhold, som har demoraliseret Soldaterne, og det maa være Undskyldning for dem.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Bojsen: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Korsgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Udvalget kommer til at bestaa af 11 Medlemmer.

Formanden (Høgsbro): Der foreligger altjaa to Forslag, et om et Udvalg paa 9 Medlemmer og et om et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Bojsen: Naar jeg har foreslaaet et Udvalg paa 9 Medlemmer, er det for at komme bort fra de store Medlemstal i Udvalgene. Det bliver dog overordentlig besværligt efterhaanden at faa de store Udvalg samlede; men da det ærede Medlem, som dog repræsenterer en Gruppe, som jeg er-